

Nedelja.

Bulevar okupan niz dužinu

U plavo i tišinu i korake.

Utakmica je.

Skupo cveće puno žalosti.

Antipoezija: poetična dikcija običnosti

Zamišljena sama nad sobom.

Ništa pretenciozno.

Diktiram uslove i sastave

U izmaštane vokodere,

Oblakodere, deranje sa oblacima.

Cepanje neba.

Lišće šušti isto kao i ploča.

Kapije su otvorene; tranzicije u migraciji.

Leto je sezona promena, minijatura

Profesionalno spakovanih u ambalaže

I brendiranu svest.

Bez primesa, pokreta, ideje.

Putujem bez misli.